

ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ 1981
ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ
ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΑΘΗΝΩΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ 93/1981

Το Δευτεροβαθμιο Διοικητικόν Διαιτητικόν Δικαστήριον Αθηνών συγκείμενον εκ των Θεοδώρου Μεγάλη, Εφέτου, ως Προέδρου, Αποστόλου Μετζητάκου, Διευθυντού του Υπουργείου Εργασίας, επί βαθμώ 2ω, Βασιλείου Στεργιοπούλου, αναπλ.εκπροσώπου του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών, του τακτικού Κλεοβ. Μπέμπη, μη παραστάτος λόγω κωλύματος, Παναγιώτου Διαμαντοπούλου, Διευθυντού του εποπτεύοντος την ΔΕΗ, Υπουργείου Βιομηχανίας και Ενεργείας, επί βαθμώ 2ω, ως εναλασσομένου εργοδοτικού μέλους, Νικολάου Σοφαλή, αναπλ. Εκπροσώπου των μισθωτών, του τακτικού Νικολάου Παπαγεωργίου, μη παραστάτος λόγω κωλύματος, Δημητρίου Πιπεργιά, εκπροσώπου της Γενικής Ομοσπονδίας Προσωπικού ΔΕΗ, ως εναλασσομένου εργατικού μέλους, απάντων ως μελών αυτού.

Συνεδρίασαν δημοσία εν τω καταστήματι του Υπουργείου Εργασίας την 17^{ην} Ιουνίου 1981 ημέραν Τετάρτην και ώραν 08.00 παρουσία του Γραμματέως αυτού Κων/νου Ρίζου και του βοηθού Γεωργίου Καλλιτέρη, υπαλλήλων του Υπουργείου Εργασίας, ίνα αποφανθή επί εφέσεων υποβληθεισών υπό των 1) Δημοσίας Επιχειρήσεως Ηλεκτρισμού 2) Γενικής Ομοσπονδίας Προσωπικού ΔΕΗ 3) Πανελληνίου Ομοσπονδίας Προσωπικού ΔΕΗ 4) Ομοσπονδίας Κυρίων Σταθμών Παραγωγής ΔΕΗ 5) Ομοσπονδίας Τεχνικών ΔΕΗ 6) Συλλόγου Υπαλλήλων και Εργατοτεχνιτών ΔΕΗ-ΠΑΠ 7) Συλλόγου Προσωπικού ΔΕΗ-ΠΑΠ απασών κατά της υπ' αριθμ. 109/11981 αποφάσεως του ΠΔΔΔ Αθηνών αφορώσης τους όρους αμοιβής και εργασίας του προσωπικού της Δημοσίας Επιχειρήσεως Ηλεκτρισμού (ΔΕΗ), εκδοθείσης εις επίλυσιν διενέξεως μεταξύ της Δημοσίας Επιχειρήσεως Ηλεκτρισμού (ΔΕΗ) αφ ενός μεν και αφ ετέρου των : 1) Γενικής Ομοσπονδίας Προσωπικού ΔΕΗ (ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ) 2) Πανελληνίου Ομοσπονδίας Προσωπικού ΔΕΗ (ΠΟΠ/ΔΕΗ) 3) Ομοσπονδίας Κυρίων Σταθμών Παραγ.Λιγν.ΔΕΗ 4) Ομοσπονδίας Τεχνικών ΔΕΗ 5) Πανελληνίου Ενώσεως Τεχν.Προσωπικού ΔΕΗ (ΠΕΤΠ/ΔΕΗ) 6) Συλλόγου Προσωπικού ΔΕΗ-ΠΑΠ 7) Πανελλαδικού Συλλόγου Καταμετρητών – Εισπρακτόρων ΔΕΗ 8) Συλλόγου Υπαλλήλων και Εργατ/των ΔΕΗ-ΠΑΠ 9) Πανελληνίου Συλλογου Πολεμιστών ΔΕΗ 10) Πανελληνίου Συλλόγου Προσωπικού Αποθηκών ΔΕΗ 11) Σωματείου Χειριστών Τεχνικών Κατ/των Ηλεκτρ/των Εκσκαφών και Ηλεκ/ξών Πτολεμαίδος 12) Σωματείου Προσωπικού Λιγν. Βιομηχανικών Μονάδων και Σταθμών Παραγωγής ΔΕΗ 13) Σωματείου Χειριστών και βοηθών Εκσκαπτικών Δηζηλ/των Μηχ/των και ΑΗΣ Επαρχίας Εορδαίας Πτολεμαίδας 14) Ενώσεως Ηλεκτροτεχνιτών ΔΕΗ Πτολεμαίδας 15) Ενώσεως Χειριστών λειτουργίας κεφαλών Τ/Δ Σιδηροδρομητών εργατών Λιγνιτορυχείων ΔΕΗ Πτολεμαίδος 17) Συλλόγου Τεχνιτών Εναερίων Γραμμών Μεταφ. ΔΕΗ 18) Συλλόγου Τοπογράφων Παρατηρητών ΔΕΗ 19) Σωματείου Τεχνικών ΔΕΗ Λιγν.Πτολεμαίδος 20) Σωματείου Εργοδηγών Υπαλλήλων ΔΕΗ 21) Πανελλαδικού Συλλόγου Υπαλλήλων και Εργατ/των ΔΕΗ των αμοιβομένων βάσει των ΣΣΕ 22) Συλλόγου Υπαλλήλων ΔΕΗ κατηγορίας ΔΟ2 23) Ενώσεως Προσωπικού .Επιφ.Λιγν.ΔΕΗ Αλιβερίου 25) Σωματείου Χειριστών και βοηθών ΔΕΗ Μεγαλοπόλεως 26) Ενώσεως Γυναϊκών Υπαλλήλων ΔΕΗ, των εκκαλούντων καιεφεσιβλήτων παραστάτων δια των νομίμων εκπροσώπων των και των πληρεξουσίων των δικηγόρων, ως εν τοις πρακτικοίς διαλαμβάνεται

Προκειμένης συζητήσεως

Και διαπιστωθέντος υπό του Προέδρου του νομίμου της συγκροτήσεως του Δικαστηρίου. Λαβόν γνώσιν των υποβληθεισών εφέσεων και των λοιπών εν τω φακέλλω εγγράφων. Ακούσαν των εκπροσώπων και των πληρεξουσίων των αναπτυζάντων προφορικός τας απόψεις των και αναφερθέντων εις τα υπομνήματά των . Λαβόν υπόψιν και τας απόψεις των παραστάντων εκπροσώπων του Υπουργείου Συντονισμού Πα.Παναγιωτόπουλου και Βιομηχανίας και Ενεργείας Νικ.Αρβανίτη

ΙΔΟΝ ΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ – ΣΚΕΦΘΕΝ ΚΑΤΑ ΝΟΜΟΝ

1. Επειδή ορθώς κατά την πλειοψηφήσασαν γνώμην του Δικαστηρίου, εκρίθη ότι δικαίωμα προς υποβολήν αιτήσεως μεσολαβήσεως για την επίλυσιν των κατά το άρθρον 1 παρ.2 του Ν.3239/55 αναφευομένων συλλογικών διαφορών και εν αποτυχία επίλυσεως τούτων, την παραπομπήν αυτών εις την υποχρεωτικήν διαιτησίαν κέκτηται και ο εργοδότης και ως εκ τούτου ορθώς και νομίμως η Δημοσία Επιχείρησις Ηλεκτρισμού (ΔΕΗ) ήσκησεν το δικαίωμά της αυτό, αιτουμένη την ως άνω διαδικασία, μετά την αποτυχίαν των μεταξύ αυτής και των οικείων επαγγελματικών οργανώσεων, απ'ευθείας διαπραγματεύσεων. Εξ' άλλου ο παρ' ημίν υφιστάμενος θεσμός της υποχρεωτικής διαιτησίας, ουδόλως δύναται να κριθή ως αντιβαίνων εις το Σύνταγμα, ίδια εις το άρθρον 22 παραγρ. 2 αυτού, ως εσφαλμένως ισχυρίζεται η ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ δια τον λόγον ότι οριζομένου υπό της προμνησθείσης διατάξεως ότι «δια νόμου καθορίζονται οι γενικοί όροι εργασίας συμπληρούμενοι υπό των δι' ελευθέρων διαπραγματεύσεων συναπτομένων συλλογικών συμβάσεων εργασίας και εν αποτυχία τούτων υπό των δια διαιτησίας τιθεμένων κανόνων» αναμφιβόλως νοείται ότι η επίλυσις των, κατά την έννοιαν του άρθρου 1 παρ.2 του Ν.3239/55 προκυπτουσών συλλογικών διαφορών ενεργείται και επιτυγχάνεται, μέσω του υφισταμένου παρ' ημίν θεσμού της διαιτησίας, υπό την μορφήν οίαν λειτουργεί μέχρι σήμερον και προβλέπεται ειδικώς υπό της κειμένης νομοθεσίας και ουχί κάποιας άλλης «προαιρετικής» ως αφηρημένως και άνευ συγκεκριμένων στοιχείων επικαλείται η ανωτέρω εργατική οργάνωσις. Εξ ετέρου, εσφαλμένος δέον να θεωρηθή και ο προβαλλόμενος, υπό της ίδιας ως άνω οργανώσεως, λόγος περί επίλυσεως της υπο κρίσιν διενέξεως απ' ευθείας μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών, ως μη εχούσης όχι μόνον ευρύτερον συμφέρον αναφερόμενον εις μεγάλον αριθμόν μισθωτών υπηρετούντων παρά τη ΔΕΗ, αλλά και γενικώτερον τοιούτον σχετιζόμενον με την εν γένει οικονομίαν της χώρας. Οι απορριπτέοι είναι οι σχετικοί λόγοι εφέσεως των διενέξει μισθωτών.
2. Επειδή κατά την πλειοψηφήσασα εν τω Δικαστηρίω γνώμην, εκρίθη ότι είναι καθ' όλα νόμιμος η παραπομπή εις την διαιτητικήν διαδικασία της ούτω αναφυσείσης διενέξεως, μεταξύ αφ ενός της ΔΕΗ και αφ ετέρου των εν τη παρούση αναφερομένων επαγγελματικών οργανώσεων, αφορώσης την επαναρρύθμισιν της αμοιβής και των λοιπών όρων εργασίας του προσωπικού αυτής, δια τον λόγον ότι κατ' άρθρον 15 παρ. 1 του Ν. 3239/55 τα διοικητικά διαιτητικά δικαστήρια (Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια) επιλαμβανόμενα πάσης, κατά τας διατάξεις του νόμου τούτου, αγομένης ενώπιόν των συλλογικής διαφοράς εργασίας, προκυπτούσης εκ συλλογικών συμβάσεων κλπ, δύναται να τροποποιούν και εν γένει να επαναρρυθμίζουν υφισταμένας συλλογικάς σχέσεις και ως προς το οικονομικόν εισέτι μέρος αυτών και να διατάσσουν παν ότι ήθελεν κριθεί παρ' αυτών πρόσφορον δια την εναρμόνισιν

των συμφερόντων των εργοδοτών και των μισθωτών. Κατά δε τα ισχύοντα και νομολογηθέντα, δεν δύνανται να αποτελέσουν αντικείμενον συλλογικής διαφοράς θέματα σχετιζόμενα προς την ύπαρξιν και το περιεχόμενον κανόνων δικαίου, ως και τοιαύτα ρυθμιζόμενα γενικώς υπό των κειμένων διατάξεων, ιδία δε θέματα εμπύπτοντα εις την διάταξιν του άρθρου 21 παρ.3 του Ν. 3239/55, δηλονότι ασφαλιστικά, καθ' όσον η κοινωνική ασφάλις παρ' ημίν αποτελεί αντικείμενον αποκλειστικώς κρατικής μερίμνης. Τω λόγω δε τούτω ορθώς η εκκαλουμένη απόφασις, προήλθεν εις την υπ αυτής οριζομένην ρύθμισιν απορρίψασα, έστω και σιγή, τα συναφή προς τα ανωτέρω, αιτήματα των εργατικών οργανώσεων, περιορισθείσα απλώς εις τα μισθολογικά τοιαύτα.

3. Επειδή κατά την πλειοψηφήσασα εν τω Δικαστηρίω γνώμην ορθώς και νομίμως η εκκαλουμένη απόφασις συμπεριέλαβεν μεταξύ των διαδίκων μερών, από εργατικής πλευράς, απάσας τας εν αυτή αναφερομένας επαγγελματικές οργανώσεις των μισθωτών, νομίμως λειτουργούσας, προκειμένου να δεσμευτούν εκ της υπό κρίσιν αποφάσεως τα μέλη τούτων, ως το άρθρον 4 του Ν.Δ. 186/69 ορίζει, καθ' ότι δικαίωμα συμμετοχής εις τας συλλογικάς ρυθμίσεις δεν κέκτηται μόνον η πλέον αντιπροσωπευτική, κατά την έννοιαν του νόμου, οργάνωσις (ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ), ως εσφαλμένως ισχυρίζεται αυτή, δια τον λόγον ότι, το μεν εκάστη εκ των αναφερομένων οργανώσεων των μισθωτών, δεσμεύεται δια τα εις την δύναμιν της εντεταγμένα μέλη, το δε κατά τα νομολογηθέντα (Σ.τ.Ε. 1909/79) τοιούτον δικαίωμα αυτοτελούς εγέρσεως συλλογικής διαφοράς και δυνατότης επιλύσεως ταύτης, έχουν και αι χαρακτηριζόμεναι ως απλώς αντιπροσωπευτικά λοιπαί οργανώσεις των μισθωτών. Το λόγω δε τούτω αι κατηγορίαί αύται των μισθωτών νομίμως εκπροσωπούνται κεχωρισμένως εκάστη υπό των παραστασών, ως εν τοις οικείοις πρακτικοίς, ειδικών επαγγελματικών οργανώσεων. Όθεν, τα προς τούτοις ενάντια κρίνονται απορριπτέα ως αβάσιμα.
4. Επειδή, κατά μεν τας διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 15 του Ν.3239/55, τα Διοικητικά Διαιτητικά Δικαστήρια (Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια) κατά την έρευναν της διαφοράς και την έκδοσιν των αποφάσεών των, προκειμένου ιδία περί καθορισμού αποδοχών δέον να λαμβάνουν υπ' όψιν και να σταθμίζουν τας κοινωνικάς και οικονομικάς ανάγκας ας εξυπηρετούν αι υπό κρίσιν επιχειρήσεις την οικονομοτεχνικήν αυτών αντοχήν, το επίπεδον των χορηγουμένων αμοιβών και μισθών εν σχέσει προς το κόστος ζωής, τους όρους, τας συνθήκας και το είδος της παρεχομένης εργασίας και το γενικώτερον συμφέρον της Εθνικής Οικονομίας, κατά δε τις διατάξεις της παρ.3 του άρθρου 5 του Βασιλικού Διατάγματος της 17.9.1955 «περί τρόπου παραστάσεως των εργοδοτών και μισθωτών ενώπιον των κατά Ν.3239/55 Διαιτητικών Δικαστηρίων συλλογικών διαφορών εργασίας, λειτουργίας, διεξαγωγής των συνεδριάσεών των κλπ εκδοθέντος τη προτάσει του Νόμου 3239/55, έκαστον ΠΔΔΔ ή ΔΔΔΔ εκτιμά ελευθέρως τα υπ όψιν αυτού τεθέντα στοιχεία, εκθέσεις και πληροφορίας και σχηματίζει γνώμην εκ των ενόντων και επι βάσει των δεδομένων της πείρας, μη δεσμευόμενον υπό νομικών κανόνων εποδείξεως, ούτε εκ της παραλείψεως εμφανίσε'ως τινος εκ των κλητευθέντων εκροσώπων των ενδιαφερομένων μερών ή εκ της μη προσκομίσεως ζητηθέντων εγγράφων ή λοιπών στοιχείων. Εν προκειμένω κατά την κρατήσασαν παρά των Δικαστηρίω γνώμην, σχηματησθείσαν εκ των ενόντων, μετ' ελευθέραν εκτίμησιν των υπ' όψιν αυτού τεθέντων

στοιχείων, εκθέσεων και πληροφοριών και επι τη βάση των δεδομένων της πείρας, ορθώς υπό την εκκαλούμενης αναπροσηρμόσθησαν οι μισθοί των μισθολογικών κλιμακίων των εν διενέξει μισθωτών δια τας εν αυτή αναφερομένας χρονικάς περιόδους εις τα εν αυτή αναφερόμενα ποσά. Ὅθεν απορριπτέοι είναι οι περί του αντιθέτου σχετικοί λόγοι εφέσεων των μισθωτών.

5. Επειδή κατά την πλειοψηφήσασαν εν τω Δικαστηρίω γνώμη εσφαλμένως η εκκαλούμενη απόφασις διέλαβεν εν παραγράφω 4 αυτής όρον περί χορηγήσεως απί 1.11.81 αυξήσεως επί των βασικών μισθών του προσωπικού ΔΕΗ, υπό τας εν αυτή αναφερομένας προϋποθέσεις, εις περίπτωσιν κατά την οποίαν ο γενικός δείκτης τιμών καταναλωτού σσημειώσει αύξησιν μεγαλυτέραν του 20% κλπ, ενώ τοιούτον αίτημα ως διεπιστώθη εις την Πρωτοβάθμιαν απόφασιν δεν προσεβλήθη υπό των εν διενέξει μερών και ίδια εκ μέρους των εργατικών οργανώσεων και συνεπώς κατ' άρθρον 15 παρ. 4 του Ν.3239/55 δεν δύναται να γίνη συζήτησις διαρκούσης της διαιτητικής, διαδικασίας και δια τον πρόσθετον λόγον ότι, το μεν, δεν συνήναισαν προς τούτο τα εν διενέξει μέρη, το δε η θέσπισις του όρου τούτου είναι αντίθετος προς τα συλλογικάς ρυθμίσεις, αφ' ενός της από 5.6.79 Ειδικής ΣΣΕ και αφ' ετέρου των συμπληρουσών ταύτην ομοίων ΣΣΕ της 133.2.80 και της 3.3.80, αίτινες ρυθμίζουν το θέμα αυτό και δη κατά συγκεκριμένον τρόπον, μη επιδεχόμενον διαφορετικήν ή αντίθετον ρύθμισιν του. Τω λόγω δε τούτω δέον να τροποποιηθεί η εκκαλούμενη απόφασις, ως προς το σημείο τούτο, κατά τα εν τω διατακτικώ της παρούσης οριζόμενα.
6. Επειδή εσφαλμένως η εκκαλούμενη απόφασις παρέλειψεν να ρυθμίσει το αίτημα των εργατικών οργανώσεων περί χορηγήσεως επιδόματος οικογενειακών βαρών εις τας θήλεις υπαλλήλους της ΔΕΗ, την ικανοποίησιν του οποίου εδέχθη άλλωστε το ημέτερον Δικαστήριον, δια της υπ' αριθμ. 86/1981 αποφάσεώς του, δια τα μέλη του Σωματείου υπό την επωνυμίαν «ΕΝΩΣΙΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΔΕΗ», και εν όψει του ότι επιβάλλεται μία τοιαύτη ρύθμισις καταργούσα την μεταξύ ανδρών και γυναικών διάφορον μεταχείρησιν, λαμβανομένης όμως υπ' όψιν της οικονομικής αντοχής της εργοδότηδος ΔΕΗ, προς δε και των τυχόν οικονομικών επιπτώσεων, εκ της ικανοποίησεως του σχετικού αιτήματος εν τω συνόλω του, επί του κοινωνικού συνόλου και τα εθνικής οικονομίας, δέον αύτη να γίνει υπό τας εν τω διατακτικώ της παρούσης οριζόμενας προϋποθέσεις και περιορισμούς. Ὅθεν το Δικαστήριον κατά πλειοψηφίαν άγεται εις την κρίσιν όσοπως χορηγηθή το επίδομα οικογενειακών βαρών εις τα εν λόγω πρόσωπα, κατά τα εν διατακτικώ της παρούσης οριζόμενα.
7. Επειδή βάσει των εν τη ηγηθείση σκέψεει αναφερομένων και των υπό της ΔΕΗ προσαχθέντων στοιχείων, το Δικαστήριον κρίνει, κατά πλειοψηφίαν, ότι δεν καθίσταται δυνατή η ικανοποίησις πάντων των λοιπών ειδικών κλαδικών αιτημάτων των περιών η παρούσα μισθωτών, άτινα αναφέρονται ειδικώς εις την αίτησιν μεσολαβήσεως της ΔΕΗ, ως άτινα αναφέρονται ειδικώς εις την αίτησιν μεσολαβήσεως της ΔΕΗ, ως και εις τα υπομνήματα των εν διενέξει εργατικών οργανώσεων.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Επιλύον την μεταξύ της Δημοσίας Επιχειρήσεως Ηλεκτρισμού (ΔΕΗ) και των 1) Γενικής Ομοσπονδίας Προσωπικού ΔΕΗ(ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ) 2)Πανελληνίου Ομοσπονδίας Προσωπικού ΔΕΗ (ΠΟΠ-ΔΕΗ) 3)Ομοσπονδίας Κυρίων Σταθμών Παραγ.Λιγν.ΔΕΗ 4)Ομοσπονδίας Τεχνικών ΔΕΗ 5)Πανελληνίου Ενώσεως

Τεχν.Προσωπ.ΔΕΗ (ΠΕΤΠ-ΔΕΗ) 6)Συλλόγου Προσωπικού ΔΕΗ-ΠΑΠ 7)Πανελλαδικού Συλλόγου Κατ/των – Εισπρακτόρων ΔΕΗ 8)Συλλόγου Υπαλλήλων και Εργατ/των ΔΕΗ-ΠΑΠ 9)Πανελληνίου Συλλόγου Πολεμιστών ΔΕΗ 10) Πανελληνίου Συλλόγου Προσωπ.Αποθηκών ΔΕΗ 11)Σωματείου Χειριστών Τεχνικών Κατ/των Ηλεκ/των Εκσκαφέων και Ηλεκ/ξών Λιγν.Πτολεμαΐδας 12)Σωματείου Προσωπικού Λιγν.Βιομηχανικών Μονάδων και Σταθμών Παραγωγής ΔΕΗ 13)Σωματείου Χειριστών και βοηθών Εκδ/κων Δεξελ/των Μηχ/κων ΔΕΗ και ΑΗΣ Επαρχίας Εορδαίας Πτολεμαΐδας 14)Ενώσεως Ηλεκτροτεχνιτών ΔΕΗ Πτολεμαΐδος 15)Ενώσεως Χειριστών λειτουργίας κεφαλών Τ/Δ Σιδηροδρομητών εργατών Λιγνιτορυχείων ΔΕΗ Πτολεμαΐδος 16)Σωματείου εργαζομένων εναλασσομένων φυλακών ΔΕΗ Πτολεμαΐδος 17)Συλλόγου Τεχνιτών Εναερίων Γραμμών Μεταφοράς ΔΕΗ 18)Συλλόγου Τοπογράφων Παρατηρητών 19)Σωματείου Τεχνιτών ΔΕΗ Πτολεμαΐδος 20)Σωματείου Εργοδηγών Υπαλλήλων ΔΕΗ 21)Πανελλαδικού Συλλόγου Υπαλλήλων και Εργατ/των κατηγορίας ΔΟ2 23)Ενώσεως Οδηγών Αυτοκινήτων Λιγν.Πτολεμαΐδος 24)Ενώσεως Οδηγών Αυτοκινήτων Λιγν.Πτολεμαΐδος και βοηθών ΔΕΗ Μεγαλοπόλεως 26)Ενώσεως Γυναικών Υπαλλήλων ΔΕΗ υφισταμένην διένεξιν.

Δέχεται τύποις υπο των εν διενέξει μερών υποβληθείσας εφέσεις κατά της υπ] αριθμ 109/81 απόφασης του ΠΔΔΔ Αθηνών, εν μέρει δε και ουσία τας εφέσεις των μισθωτών. Απορρίπτει την έφεσιν της εργοδότηδος ΔΕΗ.

Απορρίπτει τα ως απορριπτέα εν τω σκεπτικό κριθέντα. Μεταρρυθμίζουν, εν μέρει, την υπ' αριθμ.109/81 απόφασιν του ΠΔΔΔ Αθηνών, αποφασίζει ως κατωτέρω:

1. Οι μισθοί των μισθολογικών κλιμακίων του προσωπικού του υπαγομένου εις τας διατάξεις του ΚΚΠ/ΔΕΗ, οι οποίοι διαμορφώθησαν την 1.1.81, βάσει των συντελεστών οι οποίοι είχαν συνομολογηθεί δια της από 5.6.79 ΕΣΣΕ (παρ. 1^α) ααυξάνονται κατά ποσοστόν 8% από 10.4.81 και κατά ποσοστό 6,5% από 11.7.81, ήτοι από της τελευταίας αυτής ημερομηνίας καατά ποσοστόν 14,5, συνολικώς.
2. Δια την αύξησιν των μισθών του εκτάκτου προσωπικού το οποίον διέπεται από τας διατάξεις του ΚΚΠ/ΔΕΗ καθώς και του προερχομένου από εξαγορασθείσας ηλεκτρικάς επιχειρήσεις (πλην ΗΕΑΠ) και το οποίον δεν είναι εντεταγμένον εις τον ΚΚΠ/ΔΕΗ, ισχύουν τα εξής: α) Εις τας περιπτώσεις κατά τας οποίας εις τας συμβάσεις εργασίας των εκτάκτων καθορίζεται μόνον ο βασικός μισθός ούτος προσαυξάνεται κατά τα ως άνω ποσοστά υπολογιζόμενα κατά τον αυτόν τρόπον και υπό τας αυτάς ημερομηνίας. β) Εις τας περιπτώσεις κατά τας οποίας εις τας συμβάσεις εργασίας των εκτάκτων καθορίζονται σσυνολικαί αποδοχαί, αύται αυξάνονται από τας αυτάς ως άνω ημερομηνίας κατά το ποσό κατά το οποίον αυξάνονται αι αποδοχαί (άρθρο 7 παρ.3 ΚΚΠ/ΔΕΗ) του εντεταγμένου εις το εισαγωγικόν μισθολογικόν κλιμάκιον της κατηγορίας τακτικού μισθωτού, εις την οποίαν αντιστοιχεί η ειδικότης του εκτάκτου και εφόσον έχει τας αυτάς προϋποθέσεις με αυτόν εξ απόψεως απασχολήσεως και οικογενειακής καταστάσεως.
3. Αυξάνεται ο βασικός μισθός (ισότιμο εις δρχ. των βασικών μονάδων) του προσωπικού προελεύσεως τεως ΗΕΑΠ, μη εντεταγμένου εις τον ΚΚΠ/ΔΕΗ κατά ποσοστό 8% από 10.4.81 και κατά ποσοστό 6,5% από 11.7.81 ήτοι

από την τελευταία αυτήν ημερομηνία κατά ποσοστόν 14.5% συνολικώς των ποσοστών τούτων υπολογιζομένων επί της ισχύουσας ισοτιμίας εις δραχμάς των βασικών μονάδων την 1.1.81. Κατ'ε εφαρμογήν των ανωτέρω αι ισχύουσας την 1.1.81 βάσεις υπολογισμού εις δραχμάς των επιδομάτων «πολυετούς υπηρεσίας και εξομαλύνσεως μισθοδοσίας και «πολυετούς υπηρεσίας» θα διαμορφωθούν αντιστοίχως συμφώνως προς την διάταξιν της παρ.4.4.1 της αποφάσεως Δ.Σ/ΔΕΗ 181/76

4. Αι διατάξεις της παρούσης δεν έχουν επί του εκτάκτου προσωπικού το οποίον δεν διέπεται από τας διατάξεις του ΚΚΠ/ΔΕΗ καθώς και επί του εκτάκτου προσωπικού του οποίου αι αποδοχαί καθορίζονται βάσει ετέρων ρυθμίσεων (νόμων, ΥΑ, ΣΣΕ κλπ).
5. Εις τας εργαζομένας θήλεις υπαλλήλους της Δημοσίας Επιχειρήσεως Ηλεκτρισμού (ΔΕΗ), χορηγείται απ'ο 1^{ης} Μαΐου 1981, το υπό του άρθρου 8 του ΚΚΠ/ΔΕΗ, προβλεπόμενον δια τους άρρενας μισθωτούς επίδομα οικογενειακών βαρών, ήτοι ποσοστόν 10% επί του βασικού μισθού δια τον σύζυγον και 5% δι' έκαστον τέκνον. Το επίδομα τέκνων δεν δύναται να είναι δι' έκαστον τούτων ελάσσον του 1/10 του κατ' άρθρον 3 του ΚΚΠ/ΔΕΗ κατωτέρου μισθολογικού κλιμακίου. Το ως άνω επίδομα οικογενειακών βαρών χορηγείται εφ' όσον ο σύζυγος δεν εργάζεται εις την ΔΕΗ και το Δημόσιον. Η καταβολή του επιδόματος οικογενειακών βαρών παύει, δια μεν τον σύζυγον εν περιπτώσει λύσεως του γάμου, δια δε τα τέκνα, εφ' όσον εργάζονται ή ετέλεσαν γάμον ή συσυνεπλήρωσαν, τα μεν άρρενα το 18^{ον} έτος της ηλικίας των, τα δε θήλα το 20^{ον}. Εις ην περίπτωση τα τέκνα σπουδάζουν επιτυχώς εν τη ημεδαπή ή αλλοδαπή το επίδομα τέκνων καταβάλλεται μέχρι συμπληρώσεως του 22^{ον} έτους.
6. Κατά τα λοιπά ισχύουν αι μη αντικείμεναι τη παρούση διατάξεις των ρηγοηγουμένων ως άνω συλλογικών συμβάσεων εργασίας και λοιπών ρυθμίσεων της ΔΕΗ.
7. Η ισχύς της παρούσης, υπό τας ανωτέρω διακρίσεις, άρχεται από 10^{ης} Απριλίου 1981

Εκρίθη, απεφασίσσθη και εγένετο.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΕΚΑΛΗΣ

ΕΦΕΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΡΙΖΟΣ